ICV es prepara pel gran salt

Els ecosocialistes encaren la renovació de la direcció amb la mirada posada en solidificar les coalicions electorals per ser la força hegemònica d'esquerres

El partit marca perfil dient que les aliances han de ser “entre iguals”

David Cid, Marta Ribas i Ernest Urtasun, en la presentaci del grup que els d na suport, fa uns dies, a la seu d'ICV Foto: EP.

Segurament no és casual que un dels lemes de l'única precandidatura que per ara opta a ocupar la direcció d'ICV sigui “construir el nou PSUC del segle XXI”. Recollint la centralitat que havia tingut el PSUC en el panorama polític català, a finals dels anys 70 i principis dels 70, els nous líders s'hi inspiren amb la voluntat d'alçar “una nova hegemonia de les esquerres”. ICV vol convertir-se en la gran referència de l'esquerra d'aquest país. Evidentment, no ho pot fer sola, sinó solidificant i ampliant l'entesa que ha tingut amb altres forces que han tingut una aparició fulgurant (Podem, Colau, Procés Constituent...) i que li ha facilitat, entre d'altres coses, el govern de l'Ajuntament de Barcelona. Aquesta és una de les fites que tenen els aspirants a nous coordinadors (Marta Ribas i David Cid, en substitució de Dolors Camats i Joan Herrera) i el nou portaveu (l'eurodiputat Ernest Urtasun).

La “cooperativa”és el “mètode” amb què volen fer l'aliança amb Ada Colau o Podem, entre d'altres

L'exemple de Barcelona és el que millor serveix a les pretensions dels ecosocialistes: de la mà del carisma de l'alcaldessa Ada Colau, amb un moviment estretament lligat a la ciutat que va incloure ICV i Podem, van desbancar del poder els dos partits hegemònics, PSC i CiU. En el cas de la candidatura al Parlament (Catalunya Sí Que Es Pot), sense el suport ni la intervenció d'Ada Colau, l'invent va quedar a mitges, en el sentit que els resultats van ser menors a les expectatives inicials. La confluència de CSQP és on primer han aflorat algunes tibantors sobre la distribució de la presència pública dels integrants (el diputat Albano-Dante Fachín es va queixar de la omnipresència d'ICV). En la coalició que es va presentar a les estatals, En Comú Podem, de nou, la intervenció de Colau va ser decisiva per disparar els seus resultats.

El rol i la fortalesa que a hores d'ara encarna Colau i el seu anunci de voler crear un nou partit segurament han accelerat molts missatges que aquests dies ha donat ICV a l'hora de presentar la candidatura a la direcció i la ponència que defensa que aquestes confluències se solidifiquin en “una única veu”, un projecte comú, estable, que les englobi. Per activa i per passiva, els ecosocialistes afirmen que aquest projecte ha de “ser entre iguals” i que en cap cas, això vol dir que ICV es dissolgui com a organització ni que renunciï a les seves sigles. Els equilibris no són fàcils. Pel que fa a la popularitat i grapa, ICV s'ha vist avançada per l'esquerra per les noves opcions, tant Podem com la CUP. Les confluències electorals van ser una fórmula que, per diverses raons, en el seu moment, va satisfer a tots els socis. Deixada molt lluny i enrere l'etapa del tripartit, ICV hi ha vist la seva taula de salvament i ara no renuncia, amb els resultats electorals a la mà, a ser un actiu amb pes específic en aquesta nova força. Per fer-ho, diuen que ho faran amb un mètode –la cooperativa, concepte molt en voga entre les noves alternatives d'esquerra–, que els ha de permetre “eixamplar la base”. Totes les altres formacions que hi poden jugar, inclosa EUiA, hauran de fer els seus debats i aclarir com ho encaren. Els ecosocialistes volen

aprofitar la renovació de la direcció per difondre en els 166 grups municipals d'arreu del territori els seus propòsits. Caldrà veure el “percentatge” que aporta cadascú a la futura cooperativa.

Publicat a:

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/941245-icv-es-prepara-pel-gran-salt.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui